

A Győri Ítéltábla a dr. Valentyik István ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Sáray Balázs ügyvéd által képviselt **alperes** ellen társasági határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Szombathelyi Törvényszék 2018. december 13-án kelt 28.P.20.744/2017/34/II. számú ítéletével szemben az alperes által 35. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 (tizenöt) napon belül megfizetni az felperesnek 50.000,- (Ötvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint az alperesi vadásztársaságnak a felperes tagja, korábban elnökhelyettese, illetve titkára is volt.

A felperes az alperes elnökhelyetteseként **A I** vadásztársat a 2015. augusztus 28-án kelt levelében arról tájékoztatta, hogy a 2015. augusztus 14-én megtartott vadásztársasági közgyűlésen a tagság az ellene indított fegyelmi eljárásban hozott (2 év vadászati jog gyakorlástól való eltiltást), illetve a vadásztársaság elnökének a tagság felé tett javaslatát (teljes kizárás) ideiglenesen felfüggesztette.

A 2017. május 16. napján **M P** taghoz köthető ...@....hu e-mail címről az alperes ...@gmail.com e-mail címére a következő tartalmú levél érkezett:

Tárgy: eltiltás. Az e-mail szövege:

„Szia **T...**! 05.17-én véget ér a ...i szektorokban a vadkárelhárítás.

05.18.-al megkezdéném a telefonon megbeszéltek szerint, a kocalövés miatt 14 nap eltiltásomat.

Üdv:

M P".

A 2017. május 17-én kelt válaszlevélben a következő került rögzítésre: „Szia **P!** Ezt majd hétvégén megbeszéljük. Ha eltüntetjük a galériát a hétvégén, ezzel nem kell foglalkozni. ...".

A felperes 2017. június 21. napján kelt kritikai hangvételű levelében 22 pontban szedte össze azokat a kérdéseket, amelyeket írásban terjesztett elő az alperesi elnök részére. A felperes a levelében hivatkozott arra, hogy a 2017. május 21. napján megtartott taggyűlésen nem volt mód és lehetőség arra, hogy a tagság előtt tegye fel az alperesnek a kérdéseket és válaszoljon. Az álláspontja szerint

ezekre a kérdésekre az elnöknek előbb vagy utóbb válaszolni kell a vadásztársaság tagjai előtt. A felperes véleménye szerint az elnök mindenféle indokkal csak az időt húzza, hogy hátha a tagok e dolgokról megfélemlenek. A felperesi álláspont - a levél tartalma szerint - az volt, hogy „a vadásztársaságnál diktatúra van, ha valaki nem azt mondja, amit Ön gondol, az csak rossz ember lehet. Ha azt hiszi elnök úr, hogy ez a társaság az öné, nagyon téved, ez egy civil szervezet”.

Ezen kérdések között a 7. kérdés a következő volt: „**M J** miért vett fel több pénzt (vadföld bérlet), mint ami neki járt, ki engedélyezte?”

A felperes utalt arra, hogy a gazdasági beszámolóban elhangzott, a felvett összeg 1.214.000 Ft. Itt a felperes utalt a tagság előtt felolvasott beszámolóra, és arra is, hogy a vadföld bérleti szerződés mellékelve lett a levélhez.

A felperes ezen utóbbi levele az alperesi elnök részére 2017. június 21. napján szabályszerűen kézbesítésre került.

Az alperes elnöke 2017. június 23-án fegyelmi eljárás lefolytatását rendelte el a felperessel szemben. **M J**, az alperesi fegyelmi bizottság elnöke 2017. július 5. napján kelt levelében tájékoztatta a felperest a fegyelmi eljárás megindításáról, és arról, hogy az alperes elnöke annak kivizsgálását kéri, hogy:

- **A I** vadásztárs fegyelmi anyagába becsatolásra került egy felperes által írt levél, amely a valósággal ellentétes tartalmú „...a vadásztársaság elnökének a tagság felé tett javaslatát (teljes kizárás)...”,
- Az alperes birtokába került egy vadásztársaság gépéről küldött e-mail, amelyben a fegyelmi bizottság elnökének értelmezése szerint a május 21-ei közgyűlésre vonatkozó utalás van - „elsöpörjük a galériát” kifejezés kikre vonatkozóan, milyen szándék miatt került a levélbe,
- A felperes által az alperesi társaság elnökének írt 22 kérdésből álló levél 7. pontjában tett a felperes egy kijelentést „**M J** miért vett fel több pénzt vadföld bérlet), mint ami neki járt, ki engedélyezte?”.

A fegyelmi bizottság elnöke tájékoztatta arról is a felperest, hogy a vadásztársaság elnöke az eljárás keretein belül kéri megvizsgálni, hogy történt-e fegyelmi jogsértés, alaptalan vádaskodás, illetve a fentiek alkalmasak-e a tagság félrevezetésére, a jelenlegi vezetés lejáratására.

Erre tekintettel a fegyelmi bizottság elnöke a 2017. július 20-án 18.00 órára a vadászházba összehívta a fegyelmi bizottságot, és felkérte arra a felperest, hogy a fenti időpontban jelenjen meg, hozza magával az üggyhez kapcsolt dokumentumokat, tárgyi bizonyítékokat, tanúkat, stb. Tájékoztatta arról is a felperest, hogy a fegyelmi bizottságnak a felperes távolmaradása esetén joga van a vizsgálat lefolytatásához, illetve határozat hozatalához.

A felperes 2017. július 12. napján kelt levelében **M J**et, a fegyelmi bizottság elnökét, arról tájékoztatta, hogy nem áll módjában a 2017. július 20. napjára kezdeményezett fegyelmi eljárás megjelenni, mert családjával 2017. július 15-től 2017. július 28-ig nem tartózkodik itthon.

A felperes által írt levél még a fegyelmi tárgyalás megtartása előtt megérkezett a címzetthez.

A 2017. július 20. napján megtartott fegyelmi tárgyaláson a felperes nem jelent meg.

A fegyelmi bizottság a kitűzött napon a fegyelmi tárgyalást megtartotta, mert az volt az álláspontja, hogy a felperes a fegyelmi tárgyalás megkezdése előtt nem kért halasztást, más időpont kijelölését, és az ügyben semmiféle bizonyítékot, magyarázatot nem terjesztett elő.

A fegyelmi tárgyaláson a fegyelmi bizottság megállapította a rendelkezésére bocsátott iratanyag vizsgálata alapján, hogy a felperes elkövette az alaptalan vádaskodást, a tagság szándékos félrevezetése, és a vadásztársaság jelenlegi vezetésének lejáratása vétségét, és ezzel kimerítette a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdésének d) pontját.

A fegyelmi bizottság mindezek alapján azt az egyhangú határozatot hozta, hogy felperes vadászati jogát az alperesi vadásztársaság területén egy év időtartamra felfüggeszti.

A fegyelmi bizottság enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy a felperes ellen a vadásztársaságon belül még nem indult eljárás. Súlyosbító körülményként értékelte, hogy a tevékenységével az alperes életére erősen közösségbomlasztó hatással van.

A határozat a fellebbezési jogról is tájékoztatta a felperest.

M J, mint a fegyelmi bizottság elnöke, továbbá **K Gy**, mint a vadásztársaság elnöke a felperessel szemben meghozott fegyelmi határozattal kapcsolatban fellebbezéssel élt, kérve a büntetés súlyosbítását.

A felperes ugyancsak fellebbezéssel élt a vele szemben meghozott fegyelmi határozattal kapcsolatban. Fellebbezése indokaként előadta, hogy a fegyelmi eljáráson 2017. július 20-án nem állt módjában megjeleni, erről a bizottságot ajánlott levél formájában tájékoztatta. Kifogásolta, hogy a fegyelmi bizottság álláspontja szerint kérnie kellett volna halasztást, más időpont kitűzését, annak ellenére, hogy a fegyelmi szabályzat 15. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi eljárás lefolytatását, a határozat meghozatalát nem akadályozza az, ha az eljárás alá vont - szóbeli meghallgatáson bizonyítható előzetes értesítés ellenére - nem jelenik meg, és távollétét előzetesen nem menti ki. A felperesi hivatkozás szerint ennek ellenére a bizottság határozatot hozott.

A 2017. augusztus 17. napján kelt meghívóval 2017. szeptember 24. 9.00 órára a vadásztársaság következő taggyűlése összehívásra került. A meghívón a közgyűlés 2. napirendi pontjaként szerepelt a felperes fegyelmi ügye.

A közgyűlés a felperes kizárásáról döntött.

A 2017. szeptember 25. napján kelt levelében a felperest **B P**, a vadásztársaság titkára tájékoztatta arról, hogy a közgyűlés szeptember 24-én titkos szavazással a felperessel szemben kizárási határozatot hozott.

A felperes a keresetében kérte, hogy a bíróság helyezze hatályon kívül a tagkizárási alperesi határozatot.

Álláspontja szerint a határozat törvénysértő, jogellenes eljárással hozták azt meg. Az eljárás tárgyává tett magatartása sem vádnak, sem alaptalannak nem minősíthető. Nem követte el az alaptalan vádaskodást, a tagság szándékos félrevezetését, a vadásztársaság jelenlegi vezetésének lejáratása vétségét, ezért nem valós, hogy ezzel kimerítette a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdésének d) pontját.

A Ptk.-nak és a fegyelmi szabályzat rendelkezéseinek sem felel meg a döntés, megalapozatlan. A fegyelmi eljárás ténye, eredménye sérti az egyesületek demokratikus működéséhez fűződő követelményeket, és alkalmas arra, hogy az egyesületi közéletben a kritikát, a gazdálkodás és egyesületi élet szabadságát elfojtsa.

A felperes kifogásolta azt is, hogy a fegyelmi eljárást annak ellenére lefolytatták vele szemben, hogy előzetesen a bizottságot ajánlott levélben tájékoztatta arról, hogy nem áll módjában megjeleni.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes magatartása súlyosan és ismétlődően sértette a Ptk. 3:70.§, a 3:66.§ (2) bekezdésében, a Civil törvény preambulumban, az Alapszabály 12. cikkében és a Fegyelmi Szabályzat 3.§ (1) bekezdés d) pontjában írtakat. Az alperesi álláspont szerint az egyesületek lételeme a közösségteremtés, a vadásztársaság működése. Ennek megvalósulását a felperes bomlasztó magatartása ismétlődően (három különböző alkalommal) és súlyosan veszélyeztette, konkrétan a Fegyelmi Szabályzat felhívott szakaszának megsértésével, illetve a tagság szándékos félrevezetésével és a vadásztársaság jelenlegi vezetésének

lejárásával. Az álláspontja szerint az egyesület maga döntheti el, milyen magatartást minősít súlyosnak, vagy ismétlődőnek, illetve kizárásra okot adónak.

Az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletében az alperesnek a felperest kizáró határozatát hatályon kívül helyezte.

Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek 386.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolásában kiemelte, hogy a Ptk. 3:37. §-a szerinti perben a bíróság csak olyan kifogások mentén vizsgálhatja felül a megtámadott határozatot, amilyen kifogásokra a felperes a perindításra nyitva álló határidőben hivatkozott. A perindításra megadott 30 napos határidőn túl előterjesztett kifogások érdemben nem vizsgálhatók. A fegyelmi eljárás alapjául felhozott magatartásokkal kapcsolatban azt kellett tehát vizsgálni, hogy azok megvalósultak-e és megfelelnek-e az alaptalan vád fogalmának.

Utalt arra, hogy az „alaptalan vád” fogalma egy egyesület működése kapcsán nem azonos a büntetőjogban meghatározott fogalommal.

Kifejtette, hogy az önkormányzatiság és az autonómia alapján az alperes az alapszabályban, a fegyelmi szabályzatban jogszabályi keretek között maga határozhatja meg a fegyelmi eljárás rendjét, a szankciókat, továbbá azt is, milyen tényállást megvalósító magatartást minősít fegyelmi vétségnek.

A fegyelmi eljárás alapján az arra hatáskörrel rendelkező szervnek a fegyelmi szabályzatban foglalt eljárási rend keretében abban a kérdésben kell döntenie, hogy az eljárás tárgyává tett magatartás megvalósult-e, és az megfelel-e az alapszabályban, fegyelmi szabályzatban fegyelmi vétségként minősített tényállásnak. Ebben a körben az alperes határozata érdemi felülbírálatának van helye.

Hogy a felperes terhére rótt magatartások alaptalan vádnak minősülnek-e, nem büntetőjogi fogalmak, hanem a szavak általánosan elfogadott hétköznapi jelentése szerint kell megítélni.

A törvényszék kifejtette, hogy a felperesnek tanúsított, a valósággal ellentétes tartalmúnak nevezett levél (keresetlevél 12/a sz. melléklete) semmiféle olyan kijelentést nem tartalmaz, amely megfelelne az alaptalan vád hétköznapi értelemben vett fogalmának. A levél a tartalma alapján - a szavak hétköznapi jelentése szerint - a teljes kizárás javaslatát az alperes elnökének tulajdonította, de a levél önmagában pozitív kicsengésű, hiszen a fegyelmi büntetés felfüggesztéséről tájékoztatta a címzettet.

Nem került bizonyításra, hogy a levélnek volt-e valamilyen következménye az alperes működésére, illetve az **A I** ellen indult fegyelmi eljárásban volt-e ennek a levélnek valamiféle jelentősége.

A törvényszék hangsúlyozta, hogy a felperes terhére rótt e-mail váltásban rögzített „elsöpörjük a galerit” szóösszetétel vonatkozásában nem került bizonyításra az, hogy a felperes részéről milyen célból, milyen tartalommal került ez a szóösszetétel megfogalmazásra, sem az, hogy kikre vonatkozott. **M P** tanú is csak feltételezte, hogy a társaság akkori vezetésére vonatkozott (21. sz. jkv. 15. oldal).

A szavak általánosan elfogadott jelentése szerint a „galeri” szó negatív kicsengésű, de ennek használata önmagában nem tartalmaz semmiféle kijelentést, tényállítást, csak legfeljebb értékítéletet fogalmaz meg. Az „elsöpörjük a galerit” szóösszetétel egy cselekményt fogalmaz meg, de ez nem tekinthető alaptalan vádnak a szavak hétköznapi értelmében.

A felperesnek a 2017. június 21. napján kelt 22 kérdésből álló lista 7. pontjában megfogalmazott kérdése arra irányul, hogy **M J** fegyelmi bizottság elnöke miért kapott több bérleti díjat, mint ami neki jár (keresetlevél F/3. melléklete).

Ez a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint érdeklődő kérdésnek minősül és nem kijelentésnek, tényállításnak. Bár az alperes csak állította, de bizonyítani nem tudta, hogy a felperesnek a perbeli haszonbérleti szerződésekről és annak tartalmáról tudomása volt.

A kifejtettek alapján a törvényszék úgy ítélte meg, hogy a felperes elleni fegyelmi eljárás tárgyává tett magatartások ténybeli alapja, tényszerűsége nem került bizonyításra. Az „alaptalan vádaskodás” fogalma hétköznapi értelemben, a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint alap nélküli tényállítást, kijelentést foglal magába, ami a perbeli esetben nem valósult meg.

Az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a Fegyelmi Szabályzat 3. § (1) bekezdés d) pontja az alaptalan vádaskodást tartja fegyelmi vétségnek. A tagság félrevezetése, a vezetés lejárata fegyelmi vétséget a Fegyelmi Szabályzat nem határoz meg. A Fegyelmi Szabályzatban megfogalmazott fegyelmi vétségeket kiterjesztően értelmezni nem lehet.

Kifejtette azt is, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatásának jogszerűnek kell lennie, és az így, jogszerűen lefolytatott fegyelmi eljárás során meghozott fegyelmi határozat lehet csak jogszerű.

A Fegyelmi Szabályzat 15. § (1) bekezdése értelmében a fegyelmi tárgyalás megtartása nem volt indokolt az elsőfokú fegyelmi szerv részéről, mert a felperes a távolmaradását előzetesen kimentette.

A kimentést is a szavak általánosan elfogadott jelentése szerint kell értelmezni. Az a körülmény, hogy a fegyelmi tárgyalást megelőzően nyilatkozott a felperes, hogy családjával nem lesz itthon, olyan kimentésnek tekinthető, amely a fegyelmi tárgyalás megtartásának akadályát képezte.

A kifejtettek alapján a törvényszék megállapította, hogy a perben támadott határozat sérti a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdésének d) pontját és 15. § (1) bekezdését, ezért annak hatályon kívül helyezéséről rendelkezett.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az ítélet teljes megváltoztatását, a kereset elutasítását, másodlagosan pedig az alperest perköltségben marasztaló ítéleti rendelkezés részbeni megváltoztatását kérte.

Álláspontja szerint megalapozottan állapította meg az alperes a határozatában, hogy a felperes megvalósította a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés d) pontjában meghatározott fegyelmi vétséget, a vadásztársaság tagjait, testületeit alaptalanul vádolta.

Az **A I** részére írt levél megítélése körében nincs annak jelentősége, hogy az pozitív kicsengésű. A levél kifejezetten negatív megítélésű az alperesi elnökre, mert olyan állítást tulajdonít neki, ami ellentétes azzal, amit az alperes elnöke tett. A valóságban éppen az elnök javasolta a fegyelmi büntetés felfüggesztését.

A felperes ezáltal elősegítette az elnök negatív megítélésének kialakulását, ezzel pedig az "elsöpörjük a galerit" szóösszetétel is értelmet nyer.

A levelével azért követett el a felperes alaptalan vádaskodást, mert alap nélkül azt állította, hogy **M J** több haszonbérleti díjat vett fel. Titkárként tudomása kellett legyen arról, hogy ez alap nélküli kijelentés. A kellő körültekintés mellett mindenképpen tudnia kellett volna a szerződésekről. A felperes tényként írta, hogy **M J** több pénzt vett fel, és a "ki engedélyezte?" mondatrész inkább számonkérésként hangzik, mint érdeklődésnek.

Arra is utalt az alperes, hogy vele szemben ugyan voltak eljárások folyamatban, de semmiféle hatóság nem állapított meg jogszabálysértést, és szankció kiszabására sem került sor. A felperesnek a jogsértésekre vonatkozó állításai nem helytállóak. A kijelentései alaptalan vádaskodásnak, nem pedig a törvényes működés helyreállítását célzó magatartásnak minősülnek.

Álláspontja szerint a fegyelmi szabályzat 15. § (1) bekezdésének megsértése körében kifejtett elsőfokú ítéleti indokolás sem alapozza meg a határozat hatályon kívül helyezését. A felperesnek a fegyelmi tárgyalást megelőzően, de azután, a megtartott közgyűlésen, illetve a bírósági eljárásban is lehetősége volt bizonyítani, hogy nem alaptalanul vádolta a vadásztársaság tisztségviselőit. Az a körülmény, hogy a fegyelmi tárgyalást a távolléte ellenére mégis megtartották, utólag már nem jelentős, a Ptk. 3: 37. § (3) bekezdése alapján e körben legfeljebb csupán a jogsértés tényének megállapítása, nem pedig a határozat hatályon kívül helyezése indokolt.

Másodlagosan a felperes javára megítélt elsőfokú perköltség összegének a mérséklését kérte, mert álláspontja szerint az a törvényszék gyakorlata alapján is eltűzött.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helyes indokai alapján való helybenhagyását kérte. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványoknak eleget tett, a bizonyítékokat helyesen értékelte és megalapozott, teljes mértékben jogszerű határozatot hozott.

Az **A Inek** írt levéllel kapcsolatosan hangsúlyozta, hogy amennyiben annak tartalma valóban pontatlan lett volna, akkor sem illeszthető be a hivatkozott fegyelmi tényállásba.

Fenntartotta azon nyilatkozatát, hogy a fegyelmi határozat tárgyává tett e-mail nem tőle származik, mindemellett az ominózus kifejezés használatával nem lehet megvalósítani alaptalan vádaskodást.

A haszonbérleti díjjal kapcsolatos kérdés a jellegénél fogva alkalmatlan a megvádolásra, továbbá a felperes nem tudott a döbörhegyi ingatlannal kapcsolatos bérleti szerződésről.

Fenntartotta azon álláspontját is, hogy a fegyelmi eljárás során az alperes nem tartotta be a saját maga által megállapított szabályokat sem, megsértette a fegyelmi szabályzat 15. § (1) bekezdését.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges bizonyítást lefolytatta, az ennek eredményeként rendelkezésre álló, egyben a per eldöntéséhez elegendő peradatok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg, döntésével és annak érdemi indokaival az ítéletábra - az alábbi kiegészítéssel - egyetértett.

Helyesen, a jogi személy határozatainak felülvizsgálata körében kialakult következetes bírói gyakorlatnak megfelelően foglalt állást akként a törvényszék, hogy a perben a bíróság csak olyan kifogások mentén vizsgálhatja felül az alperes határozatát, amelyeket a felperes a Ptk. 3: 36. § (1) bekezdése szerinti perindítási határidőben a határozattal szemben felhozott. A felperesnek később előadott - a fegyelmi határozat indokolásbeli hiányaira irányuló - hivatkozásai nem képezhették a per tárgyát.

A felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárás tárgyát három felperesi magatartás képezte (az **A Inek** írt levélben, a **M P**-féle e-mail váltás során, továbbá a társaság elnökének feltett kérdéssorozat 7. pontjában tett felperesi nyilatkozat).

Az alperes perben támadott határozata a fenti felperesi magatartásokat a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés d) pontja szerinti fegyelmi vétségnek minősítette, és emiatt a felperest kizárással sújtotta.

A határozat felülbírálata során a bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a felperes által a keresetében hivatkozott okokból megállapítható-e a határozat jogsértő jellege (Ptk. 3: 37. § (1) bekezdés).

A határozat felülbírálatának tartalmi kereteivel kapcsolatosan kifejtett elsőfokú ítéleti indokokat az ítéletábra maradéktalanul osztotta, azok szükségtelen megismétlését mellőzi, csupán az alábbiakat emeli ki. A fegyelmi eljárás során az arra hatáskörrel rendelkező szervnek a fegyelmi szabályzatban foglalt eljárási rend keretében abban a kérdésben kell döntenie, hogy az eljárás tárgyává tett

magatartás megvalósult-e, és az megfelel-e az alapszabályban, fegyelmi szabályzatban fegyelmi vétségként minősített tényállásnak. Ebben a körben azonban (tehát a tekintetben, hogy a tanúsított magatartás tényállásszerű-e) az alperes határozata érdemi felülbírálatának van helye.

Az alperes 1995. április 30-tól hatályos Fegyelmi Szabályzatának 3. § (1) bekezdés d) pontja szerint fegyelmi vétséget követ el az a vadász, aki a vadásztársaság tagjait, testületeit alaptalanul vádolja. Ennek megfelelően abban a kérdésben kellett a perben állást foglalni, hogy a fegyelmi eljárás, egyúttal a keresettel támadott alperesi határozat tárgyát képező - fentebb meghatározott - felperesi magatartások a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés d) pontja szerinti alaptalan vádnak minősülnek-e.

Az **A I** nek írt - 2015. augusztus 28-i keltezésű - felperesi levél arról ad tájékoztatást, hogy a vadászati jog gyakorlásától való eltiltást és a teljes kizárás iránti javaslatot a vadásztársaság közgyűlése felfüggesztette. E tekintetben, tehát a tájékoztatás lényegi elemeit tekintve a felperes nyilatkozata tényszerű. A nyilatkozat azon körülmény miatt, hogy a teljes kizárás iránti javaslatot a társaság elnökétől származóként jelöli meg, alaptalan vádaskodásnak ilyen szöveggörnyezetben nem minősülhet. Nem az elnökkel szembeni vádaskodást valósít meg, legfeljebb ebben a - nem lényegi - részében téves tájékoztatásnak, de egyértelműen semleges hangvételű kijelentésnek minősül.

A **M P**nek küldött e-mail "elsöpörjük a galerit" (valójában, ahogy a fegyelmi eljárás megindításáról szóló értesítéssel szemben az elsőfokú ítéleti tényállás azt helyesen tartalmazza: "eltüntetjük...") fordulatának, főként a galeri szónak a negatív kicsengése vitathatatlan, utóbbinak a használata vádaskodásnak nem minősíthető, tényállítást nem, legfeljebb értékítéletet tartalmaz, ami - ha a vadásztársaság vezetésével szemben került is megfogalmazásra, akkor is - legfeljebb a felperes vélemény-nyilvánításának, de nem vádaskodásnak minősülhet.

A 2017. június 21-i keltezésű kritikai hangvételű levél 7. kérdésében foglalt felperesi nyilatkozat kapcsán az ítéletábra az alábbiakra mutat rá.

Az alperes tagjai egyebek mellett az alapszabály 11. pont a) pontja szerint részt vehetnek az egyesület tevékenységében, a c) pontja szerint a közgyűlésen tanácskozási, javaslattevési és szavazati joggal rendelkeznek, az f) pont értelmében a vadásztársaság irataiba betekintheznek.

Ezen rendelkezések egyik célja, hogy a tag a vadásztársaság működésének részleteibe betekinthesse, rálátással rendelkezzen, arról informálódhasson.

A felperes ezen keretek közt kívánt a 2017. május 21-i közgyűlésen a kérdéseire választ kapni, majd miután erre nem került sor, kérdéseit írásban tette fel a társaság elnökének.

A kérdéseivel tájékoztatást, magyarázatot várt el bizonyos - a vadásztársaság működése körébe tartozó - körülmények valóságtartalma, illetve oka tekintetében.

Ezen magatartása körébe illeszkedik az alperes által sérelmezett 7. kérdés is, melyben a haszonbérleti szerződés teljesítésének valós, illetve feltételezett körülményeiről kért tájékoztatást.

Az ebben megnyilvánuló magatartása még az esetben sem minősül alaptalan vádaskodásnak, ha a kérdéssel érintett körülmény - a kifizetett haszonbérnek a szerződéstől eltérő összege - téves feltételezésen alapszik. Ez esetben az alperes részéről legfeljebb cáfolatra, magyarázatra, a kétségek eloszlatására tarthatott volna számot a felperes nyilatkozata, de a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés d) pontja szerinti fegyelmi vétségnek nem minősül.

Helyes az első fokú ítéleti indokolás tekintetében is, hogy a tagság félrevezetése, a vezetés lejáratása nem nevesített fegyelmi vétség, önálló fegyelmi vétségként eleve nem minősíthető. Ezek legfeljebb az alaptalan vádaskodás keretei között - annak következményeiként - kerülhetnek értékelésre, de a fentebb kifejtettek szerint - az alaptalan vádaskodás megállapíthatóságának hiányában - a perbeli

esetben relevanciával nem bírnak, fegyelmi vétség megállapításának, ekként fegyelmi büntetés kiszabásának alapjául nem szolgálhatnak.

A fentebb kifejtettekkel kapcsolatosan az ítélőtábla kiemeli, hogy az alperes vezetőjével, vezetésével, az alperes működésével és működtetésével szemben a tag által megfogalmazott kritika önmagában nem alapozhat meg fegyelmi vétséget.

A Fegyelmi Szabályzat 14. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont személy elé kell tární a fegyelmi eljárás alapjául szolgáló tényeket és körülményeket és módot kell adni arra, hogy észrevételeit, védekezését szóban vagy írásban előterjeszthesse.

A (2) bekezdés szerint a fegyelmi bizottság köteles lehetővé tenni, hogy a fegyelmi eljárás alá vont személy a tárgyalás egész időtartama alatt, kivéve a határozathozatalt megelőző zárt tanácskozást, jelen legyen, a fegyelmi bizottság elnökének engedélyével a tanúkhöz kérdéseket intézhessen. A tanúvallomásokra és egyéb bizonyítékokra észrevételt tegyen.

A Fegyelmi Szabályzat 15. § (1) bekezdése szerint a fegyelmi eljárás lefolytatását és a határozat meghozatalát nem akadályozza, ha az eljárás alá vont a szóbeli meghallgatáson bizonyítható előzetes értesítés ellenére nem jelenik meg és távollétét előzetesen nem menti ki.

Az ítélőtábla a fentiekkel kapcsolatosan hangsúlyozza, hogy ezen rendelkezések egyebek mellett a tisztességes eljáráshoz és a védekezéshez való jog érvényesülését kívánják szolgálni. A Ptk. 3: 70. § (1) bekezdése a kizárási eljáráshoz a tisztességes eljárást biztosító szabályok meghatározását garanciális jelleggel megköveteli, figyelemmel a kizárás iránti eljárás jelentőségére, arra, hogy annak tárgya az egyesület és a tag közötti jogviszony léte, illetve annak felszámolása. Mindezzel a jogalkotó is kifejezésre juttatta a tisztességes eljárást biztosító rendelkezések betartása iránti követelmény fokozott jelentőségét.

A felperes kifejezetten ugyan nem kérte a fegyelmi bizottság ülésének elhalasztását, de távolmaradását bejelentette, egyúttal kimentve azt. A fenti garanciális eljárási szabályokat súlyosan megsértve, a fegyelmi szabályzat 15. § (1) bekezdését nem megfelelően értelmezve foglalt el olyan álláspontot az alperesi bizottság, hogy kifejezett halasztás iránti kérelem hiányában a fegyelmi bizottsági tárgyalás megtartásának nincs akadálya. A felperes ezáltal a bizottság előtt nem adhatta elő érveit, nem fejtethette ki, hogy miért nem minősül a magatartása fegyelmi vétségnek. A határozattal szembeni fellebbezésében a felperes kifejezetten ezt sérelmezte, ezen eljárási szabálysértésre figyelemmel maradt távol a jogerős határozatot hozó közgyűlésről. Az a körülmény, hogy ezen nem jelent meg, és nem fejtette ki érdemben mindazt a védekezését, amit az elsőfokú eljárásban a tárgyalás távollétében való megtartására tekintettel nem volt módja előadni, a súlyos eljárási szabálysértés utólagos orvoslására nem alkalmas.

A kifejtettek szerint tehát egyetértett az ítélőtábla az elsőfokú bíróság azon jogi álláspontjával, hogy az elsőfokú fegyelmi tárgyalás megtartása a fegyelmi szabályzat megsértésével járt.

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy az alperes határozata mind a fegyelmi szabályzat 3. § (1) bekezdés d) pontját, mind pedig a 15. § (1) bekezdésének rendelkezését sérti.

Az ítélőtábla nem ítélte alaposnak az alperes másodlagos - a felperes javára megítélt elsőfokú perköltség leszállítására irányuló - fellebbezési kérelmet sem. Egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a megállapodásban foglalt munkadíj mértéke az elsőfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenységhez képest - figyelemmel a beadványok számára, tartalmi kereteire, a tárgyalások számára, az azokon kifejtett tevékenységre - nem eltúlzott, a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján való mérséklése nem volt indokolt.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Az eredménytelenül fellebbező alperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperesnek a képviselő nyilatkozatára figyelemmel áfát nem tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget. Ennek megállapítása során az ítéletábra értékelte, hogy a másodfokú eljárás során a felperes jogi képviselője írásbeli fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő, a felperesi képviselet ellátása ugyanakkor csak a korábbi ténybeli és jogi érvelés rövid megismétlését igényelte, mindemellett csupán egy tárgyalás megtartására került sor. Mindezek figyelembevételével úgy ítélte meg, hogy az ügyvédi megbízási szerződésben a másodfokú eljárásra kikötött munkadíj mértékének az IM rendelet 2. § (2) bekezdése szerinti mérséklése indokolt, a másodfokú eljárásban ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel a rendelkező részben meghatározott összeget ítélte arányosnak.

Győr, 2019. június 20.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros Zsolt sk.
bíró